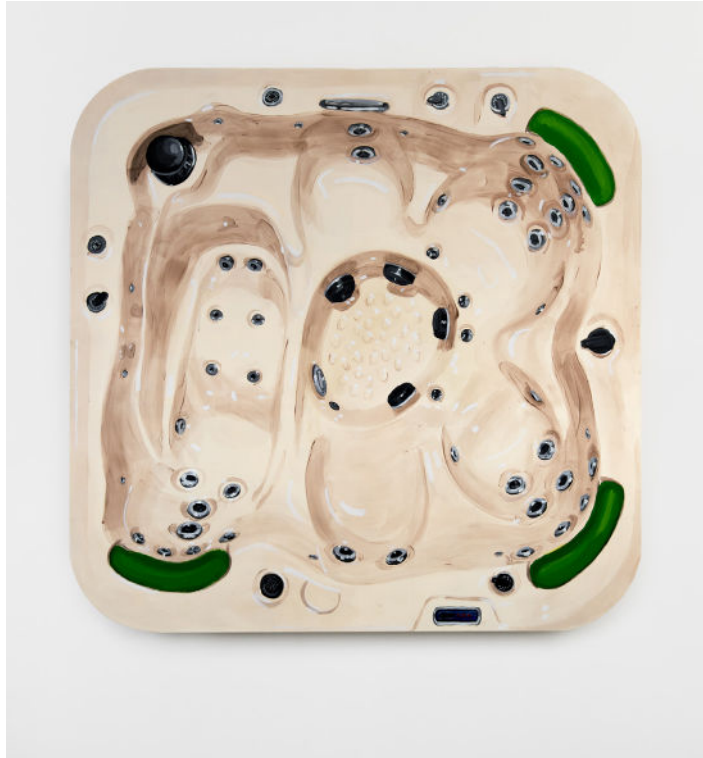

Harry Woodrow (b. 1974, London) studied at Central Saint Martins and has lived and worked in Stockholm since 2015. His work spans painting, photography and sculpture. Woodrow addresses the surfaces and signifiers of status and taste, playfully depicting or reconstructing artefacts of luxury culture and cultural luxury. This is his third solo exhibition in Stockholm, and the first time that this body of work has been shown together. His paintings have recently been included in the exhibition *Fake Location Suspected!* at Riche, the 2024 Liljevalchs *Vårsalongen*, and *Dina vänner & bekanta* at Konsthuset, and his sculptural work was recently shown in *The Eye — it Cannot Choose But See* at Älvsjö Gårdsväg 3.

harrywoodrow.com / isitisisit

Here Come the Warm Jets 03–06
Acrylic on MDF. 122 × 122cm
45.000 SEK each

HARRY WOODROW SPA

**Riche. Birger Jarlsgatan 4
114 34 Stockholm** **5 November 2024
– 11 January 2025**

Thought Bubbles

My research process for this text has been one of long immersion. Over the course of a couple of years I’ve seen Harry’s jacuzzi paintings come into being at his studio in various forms and media, from smaller works that establish the form (painterly marks indicating the contours and fittings of a jacuzzi, seen from above) to more elaborate wooden panels that begin to give the work elements of physical as well as optical illusion (with their rounded corners and solidity).

Over the same period, I have been taking my son to his swimming lesson each week, and going swimming myself while the lesson is happening. Before and after most lessons we spend some time in the jacuzzi, if there’s enough room for us — the jacuzzi is very popular. My son is quite skinny and light, and almost has to hold himself down when the bubbles are going so as not to float up and over to the middle of the jacuzzi like broccoli or gnocchi in boiling water.

My field notes about the surface turbulence of the jacuzzi experience are instructive here, especially as I’m not writing this in a jacuzzi. I’m dry, at a desk, unmassaged by bubbles and somewhere between the memory of being in a jacuzzi and my memories of the paintings. Whenever I see them in the studio I become preoccupied with questions of scale and distance, and of what I almost want to call ‘resolution’, or perhaps ‘dissolution’. If you get up close then the brush marks look like brush marks, glossy, firm and light, and isolated sections of the paintings have the clean and optimistic modernity of an abstract Japanese ‘city pop’ album cover, or a lovingly reimagined piece of late-1980s advertising from the end of history, the time when it would have made most sense to end one’s day, or end one’s days, in the smooth and fluid embrace of warm bubbling liquid and fibreglass.

When you stand a little further away those same brush marks, which were so painterly up close, become like effects of light playing on a surface with depth and undulations, and you realise that a very strange and ambiguous object — a jacuzzi — has been represented in something like its ideal form. Why a jacuzzi? Over the years I’ve asked Harry, persistently and perhaps annoyingly, “why not try the same thing with a wash basin? An empty swimming pool? A baby bath? A skatepark? The ‘palette’ on the inside lid of a portable watercolour set?” But he’s been right to ignore me; jacuzzis are so strange and in many ways incomprehensible and hard to define, and they’re the perfect object to treat this way, on the one hand examining them like alien or computer-generated technology, and on the other hand representing them lovingly and carefully, realistically even, using paint to create an illusion. If you

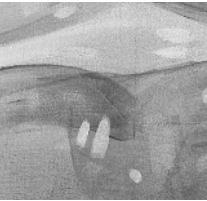
Tankebubblor

Min forskningsprocess för att skriva denna text kan liknas vid en djupdykning. Under ett par år nu har jag sett Harrys jacuzzi-målningar bli till och hitta sin form i hans ateljé. Från de mindre verken som etablerade utformningen (måleriska tecken antyder jacuzzins konturer och beslag, sedda ovanifrån), till mera genomarbetade träpaneler vilka introducerar aspekter av både fysisk och optisk illusion hos verken (med sina rundade hörn och fysiska tyngd).

Under ungefär samma tidsperiod har jag, en gång i veckan, gått med min son till hans simskola, och själv simmat under lektionstiden. Både före och efter lektionen brukar vi, i mån av plats, hänga i den omåttligt populära jacuzzin. När bubblorna är igång behöver min son som är rätt spenslig och inte väger så mycket nästan hålla i sig för att inte, likt broccoli eller gnocchi i kokande vatten, flyta upp till ytan och flyta iväg.

Dessa fältanteckningar om effekten av bubbelbadets virvlande vatten är speciellt hjälpsamma när jag nu alltså inte slappnar av i en jacuzzi utan sitter och skriver. Jag är oblöt, omasserad av badets bubblor och befinner mig någonstans mellan minnet av att sitta i jacuzzin och mina minnen av målningarna. Varje gång jag ser de i ateljén försjunger jag i tankar kring skala och avstånd, och kring det jag har lust att kalla deras ”upplösning”, eller kanske ”upplösningstillstånd”. Om man går riktigt nära ser penseldragen ut som just penseldrag, glansiga, fasta, lätta. Avskilda delar av tavlorna påminner om den rena och optimistiska moderniteten i den japanska ”city popens” abstrakta skivomslagskonst. Eller kanske en ömsint återskapad bit av sen 1980-tals reklam från historiens slut, den tid då det kanske bäst lämpat sig att sluta dagen, eller alla sina dagar, med att sjunka ner i den varma, bubblande vätskans och fiberglasets smekande och flytande omfamning.

När man står på lite längre avstånd förvandlas dessa samma penseldrag, vilka på nära håll var så måleriska, till ljuseffekter på en yta med djup och vågrörelser, och man uppfattar hur detta märkliga, mångbottnade objekt — jacuzzin — är representerad i något som liknar dess idealform. Varför jacuzzier? I flera år har jag om och om igen frågat Harry, ”ska du inte försöka göra samma sak med ett handfat? En tom simbassäng? Ett bebisbadkar? En skatepark? Med ’paletten’ som skapas på insidan av locket till ett akvarellset?” Han har gjort rätt i att ignorera mig; bubbelbad är inte bara konstiga men på många sätt också svåra att förstå och definiera — de perfekta föremålen att bearbeta på detta sätt, att å ena sidan undersöka som om de vore exempel på utomjordisk eller

stand very far away from the paintings, especially the larger ones, they become extremely concentrated objects, inscrutable and weird, alluring and unidentifiable. On one studio visit I asked if we could haul one of them out into the corridor so that we could walk to the other end and look at it from a distance of 25 metres or so, the length of most public pools.

I don't pretend to really understand painting, how it works or what it's for, so sometimes I need to adjust my viewing distance like this if a certain work strikes a sort of mind-blowing balance between its optical effect and its physical nature. It doesn't happen very often, but there are certain paintings whose subtlety require it. Osias Beert's *Still Life with Cherries* at the Nationalmuseum, for example. It's only a few minutes walk away, and you could use one of the jacuzzis at the Grand Hotel on the way.

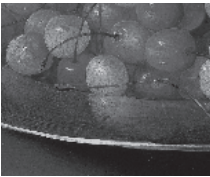
I've been thinking about all this when I sit in the real jacuzzi each week, trying to comprehend the shape and texture of the basin itself, and trying to focus on things through the bubbles. If someone asks me what I'm looking at I just say that my friend Harry has been making paintings of jacuzzis, and that I'm to write something about them. My Swedish isn't very good, and the situation is embarrassing for my son in several different ways, but there's something about the warmth and the bubbles that lulls me into relaxed truthfulness.

Here in the restaurant, bubbles in glasses instead, speech bubbles above heads, with warm air, warm bodies and warm food, there are fourteen of the smaller paintings (oil paint on primed linen) and four of the large ones (acrylic paint on MDF, varnished, with rounded corners). The large paintings are more finely painted, but are less like paintings — they're more like critical fetishes of late-capitalism, the quizzical crux of a Steely Dan lyric.

It's difficult to convey all the references and sensibilities that come to mind. But it's okay. I sit back, close my eyes and lose myself, and everything begins to fuse together. The small paintings are much more like paintings, the paint more like paint, and they are less concerned with surfaces. They demand inspection.

The brightly coloured details of the smaller paintings are actually quite blobby, thicker than smears, and very visceral. You have to get very close to them to see what they are, and have to be quite far from them to see what role they play on a pictorial level. Yet because the small paintings don't share the shape of the objects they depict they're also like reference works, a catalogue of jacuzzis (note that the jacuzzis in the paintings contain no water). Which one will you choose? Which would be perfect in your home? Which one would you most like to enter? If you already have a jacuzzi at home — and why wouldn't you? — then you should consider placing one of these paintings so that you can see it from the jacuzzi. If you haven't got a jacuzzi at home (yet), then you should hang the painting near to where you think you're most likely to install one.

Either way, relax, sit back, and we'll make space for you.

datorgenererad teknologi, och att å andra sidan ömsint och noggrant, rentav realistiskt, återge och med penseln skapa illusion. Om man står på långt avstånd från målnin-garna, speciellt de större, förvandlas de till koncentrerade, outgrundliga, säregna föremål, lika lockande som oiden-tifierbara. Under ett av mina ateljébesök frågade jag om vi inte kunde släpa ut en av tavlorna i korridoren och gå till andra änden för att titta på den där, på ett avstånd av ungefär 25 meter, det vill säga en offentlig simbassängs genomsnittslängd.

Jag är ingen expert på måleri. Därför behöver jag ibland justera avståndet såhär när jag betraktar ett verk som liksom på ett häpnadsväckande sätt balanserar mellan sin optiska effekt och fysiska karaktär. Det händer inte så ofta, men vissa tavlor sub-ilitet kräver det. Osias Beerts *Still Life with Cherries* på Nationalmuseet, till exempel. Bara några minuters promenad härifrån och på vägen dit skulle du kunna ta ett dopp i en av Grand Hotels jacuzzier.

Varje vecka när jag sitter i den verkliga jacuzzin tänker jag på allt detta. Jag försöker förstå själva bubbel-badets form och struktur, fokusera på vad som utspelar sig under den bubblande ytan. Om någon frågar vad jag stirrar på så berättar jag att min vän Harry målar jacuzzi-tavlor och att jag ska skriva något om dem. Jag är inte så bra på svenska och situationen är på flera sätt skämmig för min son, men det är något med värmen och bubblorna som försätter mig i ett tillstånd av avslappnad ärlighet.

Här i restaurangen, med bubbel i glasen och pratbubblor över huvudena, varm luft, varma kroppar och varm mat, hänger nu fjorton av de mindre tavlorna (olja på grundmålad linneduk) och fyra av de större (akryl på MDF-skiva, lackerade och med rundade hörn). De stora tavlorna är mer genomarbetade men påminner mindre om målningar — mer likt granskande fetischer av senkapitalismen, eller den dunkla dubbelheten i en Steely Dan låt.

Det är svårt att förmedla alla referenser och idéer de får mig att tänka på. Men det är ok. Jag sätter mig tillrätta, sluter ögonen och låter mig själv försvinna. Allt börjar smälta ihop. De mindre tavlorna är mer igenkännbara som målningar, färgen liknar färg, och de leker inte med sin form på samma sätt. De kräver inspektion.

De mindre tavlornas färgstarka detaljer består av klumpformade, tjocka färgklickar och framkallar i sin råhet en nästintill fysisk reaktion. Man behöver gå väldigt nära för att förstå vad man tittar på, samtidigt som man behöver ta flera steg bakåt för att urskönja deras bildmässiga roll. Då de mindre tavlorna inte har samma form som föremålen de föreställer förvandlas de

till referensverk, en katalog över jacuzzier (lägg märke till att inget av målningarnas bubbelbad är vattenfyllda). Vilken väljer du? Vilken skulle passa perfekt i ditt hem? Vilken skulle du helst stiga ner i? Och om du redan har en jacuzzi hemma — såklart — då borde du placera en av dessa målningar så att du kan se den från din jacuzzi. Om du ännu inte har skaffat en jacuzzi så häng tavlan i närheten av där du skulle kunna tänka dig att installera en i ditt hem.

I vilket fall simma lugnt, luta dig tillbaka, vi sparar en plats åt dig här.

Text by David Price, Stockholm 2024

Översättning av Anna Tebelius

1-Hour Jacuzzi

2023-24

Individually numbered

Oil on linen, 50 × 60cm

11.500 SEK each

For sales, please contact
Calle Carboni: konst@riche.se

Photography: Sissela Jensen